

Kız ve Hayvanlar Köyü

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Hayvanlar Köyü

Aysel Banu YAVUZAL

Mia, sıcak buğday tenli ve iki gevşek örgülü dalgalı kestane rengi saçlı meraklı bir kızdı. Beyaz yakalı sarı bir elbise giyiyor ve omzunda küçük mavi bir çanta taşıyordu. Güneşli bir sabah, daha önce hiç gitmediği bir patikadan seke seke ilerledi. Patika uzun eğrelti otlarının arasından kıvrılıyor ve yosun kaplı ahşap bir kapıda sona eriyordu.

Kapının ötesinde eşi benzeri olmayan bir köy vardı. Dallardan ve yapraklardan yapılmış küçük evler ağaçların arasına sokulmuştu. Her boydan ve şekilden hayvanlar koşuşturuyor, sohbet ediyor ve gülüyordu. Uzun kulaklı ve parlak turuncu atkılı gri bir tavşan Mia'nın yanından hızla geçti. "Hayvanlar Köyü'ne hoş geldin!" diye seslendi. "Ben Pip!" Mia gülümsedi, ela gözleri hayretle kocaman açılmıştı.

Mia kısa süre sonra yeşil yelek giyen iri kahverengi ayı Bramble ile tanıştı. Nazik ve güçlüydü, koyu renk gözleri sevecendi. "Burada hepimizin yetenekleri var," dedi Bramble, "ama bazen birbirimizi anlamıyoruz." Mia hayvanların tartıştığını fark etti—bir sincap ile bir kuş, kimin şarkısının daha güzel olduğu konusunda anlaşılamıyordu. Mia bir an düşündü. "Neden tüm yeteneklerinizi göstermek için bir kutlama yapmıyorsunuz?"

Hayvanlar bu fikre bayıldı! Pip yerinde zıpladı. "Herkesi davet edeceğim! Ben en hızlı koşucuyum!" Mia daha fazla bir şey söyleyemeden hızla uzaklaştı. Bramble başını kaşdı. "Güçlü patilerimle bir sahne kurabilirim." Yumuşak ve lavanta grisi baykuş Luna, kocaman altın gözlerini kırptırdı. "Akşam şarkılarına ben öncülük edebilirim," diye fısıldadı utangaçça. Mia ellerini çırpı. "Harika! Planlamaya başlayalım."

Pip evden eve koşturdu, ama sabırsızlığı sorun çıkardı. Bir kaplumbağa ona en iyi yolu anlatmaya çalıştığında dinlemedi. "Çok yavaş!" dedi Pip ve hızla uzaklaştı. İki kez yolunu kaybetti ve ördekleri davet etmeyi unuttu. Geri döndüğünde nefes nefeseydi. Mia nazikçe, "Pip, bazen yavaşlamak başkalarını duymamıza yardımcı olur. Tekrar dene ve dinle," dedi.

Bramble sahneyi kurmaya başladı. Sessizce çalışıyor, ağır kütükleri taşıyor ve düzgünce üst üste diziyordu. Ama bazı hayvanlar onun emeğini fark etmedi. "Neden bu kadar yavaş?" diye sordu bir sincap. Mia, "Bramble'ın gücü her şeyi sağlam kılıyor. Hadi ona yardım edelim," dedi. Hayvanlar odun toplayıp Bramble'a uzattı. Kısa süre sonra sahne yükseldi ve sağlamlaştı, herkes nazik ayıyı alkışladı.

Luna şarkılarını içi boş bir ağaçta tek başına çalıştı. Sesi güzeldi, ama başkalarının önünde şarkı söylemeye fazla utangaçtı. Mia onu buldu ve "Sesin bir armağan. Hepimiz onu duymak istiyoruz," dedi. Luna'nın altın gözleri parladı. "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" Mia başını salladı. "Biliyorum." Luna denemeye söz verdi ve Mia'nın içi ısındı.

Kutlama yaklaşırken hayvanlar yeteneklerini çalıştı. Pip mesajlar taşıdı ve bu kez dikkatle dinledi, yavaş kaplumbağayı bile. Bramble sahneyi renkli yapraklarla süsledi. Luna hafifçe mırıldandı, cesaret kazandı. Ama bir sorun kaldı: sincap ile kuş hâlâ kimin şarkısının daha güzel olduğunu tartışıyordu. Mia'nın bir fikri vardı. "Neden birlikte söylemiyorsunuz?"

Sincap ile kuş birbirlerine baktı. "Birlikte mi?" diye sordular. Mia başını salladı. "Sesleriniz farklı, ama güzelce birbirine karışabilir." Kuş yüksek bir melodi cıvıladı ve sincap alçak bir ritim ekledi. Kulağa harika geliyordu! Diğer hayvanlar el çırpıp ayak vurarak katıldı. Havayı uyum doldurdu ve herkes gülümsedi.

Kutlama günü köy heyecanla çınliyordu. Dallardan fenerler sarkıyor, sahne çiçeklerle süslenmişti. Turuncu atkısını takan Pip her konuğu karşıladı. Bramble kurduğu sahnenin yanında gururla durdu. Gümüş yıldız kolyesini takan Luna derin bir nefes aldı. "Hoş geldiniz, dostlar!" diye seslendi, sesi berrak ve güçlüydü. Kalabalık sustu.

Önce Pip hızını gösterdi: açıklığın etrafında koştu, sonra en uzak eve bir mesaj götürüp bir anda geri döndü. Herkes tezahürat yaptı. Ardından Bramble tek patisiyle kocaman bir kütüğü kaldırdı, sonra nazikçe yere koydu. "Güç, inşa etmemize ve korumamıza yardımcı olur," dedi. Hayvanlar onun sessiz gücü için alkışladı.

Sonra Luna şarkı söyledi. Sesi ay ışığı gibi yükseldi, yumuşak ve berrak. Sincap ile kuş ona katıldı, birleşen şarkıları Luna'nın sesinin etrafında örüldü. Bütün köy sallanıp birlikte söyledi. Mia kenardan izledi, kalbi doluydu. Bir zamanlar tartışan hayvanların şimdi birlikte güldüğünü gördü. Anlayış uyum yaratmıştı.

Gösterilerden sonra herkes dans etti ve oyunlar oynadı. Pip kaplumbağaya hızlı bir zıplama dansı öğretti ve güldüler. Bramble küçük hayvanlara sırtında taşıdı. Luna şarkılarını bir grup genç baykuşla paylaştı. Mia gülümsedi, hayvanlar köyündeki yeni dostluğu ve uyumu görmekten mutluydu.

Güneş batarken hayvanlar Mia'nın etrafında toplandı. "Farklılıklarımızın bizi özel kıldığını bize gösterdiğin için teşekkürler," dedi Bramble. "Sen olmasaydın bunu başaramazdık," diye ekledi Luna. Pip Mia'nın bacağına sarıldı. "Sen bizim en iyi arkadaşımızsın!" Mia'nın gözleri parladı. "Hepsini birlikte yaptınız. Ben sadece birbirinizi dinlemenize yardım ettim."

Kutlama bir sözle sona erdi: her gün birbirlerinin yeteneklerini takdir etmek. Mia bu büyülü köyü asla unutmayacağını biliyordu. Yıldızların altında eve yürürken Luna'nın şarkısını esintide süzülürken duydu. Mavi çantasına sarıldı ve gülümsedi. Anlayış uyum getirmiş, dostluk da onu çiçeklendirmişti.

O günden sonra Hayvanlar Köyü gelişti. Hayvanlar sık sık Mia'yı ziyaret etti, ona meyveler ve şarkılar getirdi. Dinlediklerinde ve paylaştıklarında herkesin yeteneğinin daha parlak parladığını öğrendiler. Ve örgülü saçlı, sarı elbiseli kız Mia, gerçek büyüünün nezakette ve dostlukta yaşadığını biliyordu. Son.